

שיחת השבוע

חב"ד
צניעות
אגודת
חב"ד
כל העם לכל אחד

785 סניפים,
בתי חב"ד,
ברחבי הארץ

יש חדש

■ שבת של גמ"ח

בשבת זו, שבה קוראים בתורה את הציצוי להלוות כספים לנזקקים, נהוג לחזק את מוסדות הגמ"ח בקהילה. הרבי מליובאוויטש עורר שכל קהילה ובית כנסת יפעילו קרן גמ"ח בעבור בני הקהילה, שבה יוכלו אנשים לקבל הלוואות בלי ריבית בעת הצורך. מצווה גדולה לתרום לקרן הגמ"ח, או להפקיד בה פיקדונות, שבינתיים ישמשו להלוואות.

■ רישום לרשת חב"ד

בימים אלה מסתיים הרישום לקראת שנת הלימודים התשפ"ה לכמאה בתי ספר חב"ד וליותר מחמש מאות גני הילדים של חב"ד ברחבי הארץ. הורים מכל המגזרים מוצאים בחינוך חב"ד מקום ראוי ואיכותי לחינוך ילדיהם, שבו משולבים חינוך יהודי תורני ברמה גבוהה ובגישת אהבת ישראל, עם ידע לימודי הנדרש ומוכר עלידי משרד החינוך. המעוניינים לשמוע פרטים או להירשם, מוזמנים ליצור קשר עם מוסדות חינוך חב"ד הקרובים למקום מגוריהם או עם בית חב"ד המקומי.

■ תפילין במרתון

מאות הניחו תפילין בדוכן שהקים שליח חב"ד באזור ים המלח, הרב שמעון אלהרר, במרתון ריצה שנערך בבוקר יום ראשון השבוע על קו החוף של ים המלח. ההיענות הייתה גדולה, והרצים הודו על ההזדמנות.

השמחה מביאה את הניצחון

כאשר יש שני חודשי אדר, יש לנו למעשה שישים יום של אדר, וכל עניין שלילי 'מתבטל בשישים'. זה הזמן לצפות לשמחה הגדולה

עוצמת הרוח. רצים ומניחים תפילין במרתון ים המלח

אחרי הניצחון. אבל האמת היא שלא המנצח שמח אלא השמח – מנצח! השמחה היא המביאה את הניצחון. בימים האלה אנחנו נדרשים להרבות בשמחה פנימית ואמיתית, שתעניק עוצמה לעם ישראל וממנה יבוא הניצחון השלם.

מהי שמחה אמיתית? למשל, לשמח מישהו אחר. לקום בבוקר ולחשוב איך לשמח את הזולת. להתהלך עם מחשבה ומודעות איך עושים דבר מה שישמח את ליבו של יהודי שני. ואנחנו יודעים היטב מה יכול להביא שמחה לזולת. אחד ישמח ממילה טובה ומהתעניינות בשלומו. השני יתמלא שמחה אם נעזור לו לתקן משהו בבית. השלישי ישמח לקבל מתנה כלשהי. והרביעי יעלה חיוך על שפתיו למשמע בדיחה חביבה.

לשמח את הזולת

מי שעובדים עם ציבור אינם צריכים להתאמץ יותר מדי. חיוך חם, אכפתיות, תחושה שאתם באמת רוצים לעזור לפונה – והוא קורן מאושר. צוותי חינוך יכולים להרנין את לב התלמידים באמירת מילת שבת, בציון תכונה טובה שניחנו בה, בהתעניינות בנעשה אצלם.

כל אלה דברים קטנים ופשוטים שיכולים להיעשות במהלך החיים השגרתי. עליאחתי כמה יזכרם אם רוצים לחשוב על שכנים שהפרוטה אינה מצויה בכיסם ולשמח את ליבם במשהו שאין הם מרשים לעצמם לקנותו. נשמח איש את רעהו ונזכה שהחודשים האלה יהיו ימי ששון ושמחה בגלוי.

בר יותר מארבעה חודשים אנחנו מחכים ומייחלים לשמחת הניצחון. בזירות הלחימה ברחבי רצועת עזה חיילינו נוחלים ניצחונות מובהקים, מצליחים לחסל אלפי מרצחים, להשתלט על מפקדותיהם ולהשמיד את התשתיות העצומות שבנו במשך שנים. ועדיין אנו מצפים לניצחון הסופי והשלם.

חכמינו קבעו: 'משנכנס אדר מרבין בשמחה'. אף נקבע בהלכה שאם יש ליהודי סכסוך עם גוי, ישתדל לקבוע את המשפט בחודש אדר, שבו מזלם של ישראל גובר. אם כן, בהיכנסו לחודש אדר זה הזמן לצפות להשלמת המלאכה ולהקרעת האויב.

השנה יש לנו שני חודשי אדר, וזו שמחה כפולה. הרבי מליובאוויטש התבטא שכאשר יש שני חודשי אדר, יש לנו למעשה שישים יום של אדר, וכל עניין שלילי ומצער 'מתבטל בשישים'. אם כן, זה הזמן להתעודד ולצפות לשמחה הגדולה.

השמח – מנצח

תשאלו איך אפשר לשמוח כשבנינו היקרים מחרפים את נפשם בקרבות קשים. איך אפשר לשמוח כשיותר ממאה חטופים שוהים כבר ימים רבים כל כך בשבי המחבלים האכזרים. איך אפשר לשמוח כשמאות אלפי יהודים פונו מביתם, בדרום ובצפון, ואינם יודעים מתי יוכלו לשוב.

אלא שאנשים טועים בהבנת מושג השמחה. יש המזהים אותה עם קלילות, צחוקים ו'עשיית שמח'. זו איננה שמחה. להפך, לעיתים זה ניסיון מלאכותי לחפות על העדר השמחה באמצעות מה שמתחזה לשמחה.

השמחה אינה קלות ראש אלא עניין רציני ביותר. זו אנרגייה פנימית, שלמות נפשית, ראייה אופטימית ואמונה בטוב. אדם שיש בליבו תחושות כאלה יוצא לאתגרי החיים מתוך מרץ וביטחון, אינו נרתע מקשיים, ואכן מצליח במעשיו.

בע"ה כשחיילינו יחזרו אחרי הניצחון על האויב – תהיה שמחה גדולה. זו שמחה שבאה

זמני השבוע

ירושלים	תל אביב	חיפה	באר שבע	אילת	ניו יורק
16:40	17:01	16:49	17:02	17:04	17:05
17:57	17:59	17:57	18:00	18:01	18:06

שבת ישראל,
קרם והזמנים

לדרישה טבע יהודי KEDEM

לחוט השדרה, שאיננו נמנה במניין איברי האדם, אך הוא מחזיק ומקיים את כולם. כך התפילה היא הבסיס לקיום כל רמ"ח מצוות עשה, ומכיוון שהיא עניין כללי ומרכזי כליכך, אין היא נמנית כמצווה פרטית.

מעלה נשגבה

כאשר בעל התניא מתבטא על האומרים שתפילה היא מדרבנן בביטוי "לא ראו מאורות מימיהם", אין כוונתו לפוסקים הסבורים שהתפילה היא מדרבנן, אלא לאנשים בני דורו, שהמעיטו מחשיבות התפילה בעודם נתלים בדעה שהיא מצווה מדרבנן ולא מדאורייתא.

על כך כתב שאנשים אלה "לא ראו מאורות מימיהם". עניינו של אור שהוא מגלה דבר שכבר קיים במציאות, אלא שבהעדר אור אין הוא נראה ונגלה. תורת החסידות, המאירה את התורה והמצוות, גילתה את המעלה הנשגבה של התפילה, אף-על-פי שרוב הפוסקים סבורים שהיא מצווה מדרבנן, ואור זה מעמיד את התפילה במעמד נעלה ביותר.

(תורת מנחם תשד"מ, כרך ג, עמ' 1754)

מדגיש את הפוסקים הסבורים שתפילה היא מדרבנן בלבד, ואף אינו מצטט את לשון הרמב"ם שזו "מצוות עשה"!!

זאת ועוד, כיצד דבריו עולים בקנה אחד עם מכתבו של סבו, בעל התניא, שבו כתב "וגם האומרים [ש]תפילה מדרבנן – לא ראו מאורות מימיהם". הייתכן שנכדו (ולמים ממשכו) מבסס את ביאורו במצוות התפילה על הדעות הגורסות שתפילה היא מדרבנן בלבד?!

חוט השדרה של היהדות

אלא שכאשר אומרים שהתפילה היא מצווה מדרבנן אין כאן פחות בערכה. ידוע הכלל שכתב הרמב"ם בספר המצוות, ב'שרשים', "שאין ראוי למנות הציוויים הכוללים התורה כולה". היינו שבמניין רמ"ח מצוות עשה ושם"ה מצוות לא תעשה נמנו רק הציוויים "לעשות מעשה מיוחד" והאזהרות "מעשות מעשה מיוחד", אבל לא ציוויים ואזהרות ש"אין בדבר מיוחד, אבל יכללו המצוות כולם", כמו הפסוק (שמות כג, ד) "וְכָל אֲשֶׁר אֶמְרָתִי אֲלֵיכֶם תַּשְׁמְרוּ" וכדומה.

מוסבר בתורת החסידות שהתפילה נמשלת

האור שמגלה את מעלת התפילה

התורה מצווה בפרשתנו: "וְעִבַּדְתָּם אֶת ה' אֱלֹהֵיכֶם". הרמב"ם (בתחילת הלכות תפילה) לומד מכך ש"מצוות עשה להתפלל בכל יום, שנאמר 'ועבדתם...' מפי השמועה למדו ש'עבודה' זו היא תפילה, שנאמר: 'ולעבדו בכל לבבכם'. אמרו חכמים: איזו היא עבודה שלב? זו תפילה".

ה'צמח צדק' (בספר 'דרך מצוותיך') מציג את שתי הדעות, אם התפילה היא מדאורייתא או מדרבנן, ומציין שלפי רוב הפוסקים החיוב מהתורה מצטמצם לבקשת הצרכים האישיים, ואילו התפילה היום-יומית, בנוסחה הקבוע, היא מדברי חכמים.

"לא ראו מאורות"

כאן מתעוררת שאלה: ה'צמח צדק' כותב את דבריו בפתח חיבור מעמיק על מעלת התפילה, שהיא מעמודי התווך של עבודת ה' על-פי החסידות. אם כן, מדוע בהגדרת המצווה הוא

אמרת השבוע

מכאן הרשות

שני יהודים חלו באותה מחלה. נסע אחד מהם אל רבי חיים-שמואל מחנצ'ין, והרבי יעץ לו לפנות אל רופא מסוים. הלך היהודי אל אותו רופא, והלה נתן לו תרופות והאיש נרפא ממחלתו.

השני, שלא נמנה עם החסידים, סירב לבוא אל הצדיק, וכששמע שהרבי הפנה את חברו אל אותו רופא, הלך גם הוא אליו, וקיבל מהרופא אותן תרופות שנתן לחברו, אך מחלתו נשארה בעינה.

לבסוף נעתר והלך אל הרבי ושאל מדוע אותן תרופות הועילו לחברו ואינן מועילות גם לו. השיב לו הרבי: נאמר בתורה "וְרָפָא יִרְפָּא", וחז"ל דרשו: "מכאן שניתנה רשות לרופא לרפאות". 'מכאן' דווקא ניתנת הרשות לרופא לרפאות, ובלי רשות זו אין הרופא יכול לרפא...

כִּינֹר הַהִלְכָה

המדור האהוב של הרב יוסף שמחה גיטבורג, המנגיש הלכות אקטואליות בגובה העיניים ובשפה פשוטה וברורה לכל נפש, עכשיו במאגר מופאר בן שלושה כרכים

להזמנות במשלוח עד הבית: bitly/כִּינֹר_הַהִלְכָה

חברת

נזיקין

מן המעיין

הקרבה להצלה

"ואם אסון יהיה ונתת נפש תחת נפש" (שמות כא, כג). אם קורה חלילה אסון אצל יהודי – ונתת נפש תחת נפש – אזור את כל כוחותיך ותהיה מוכן להקריב עצמך להצלת נפש מישראל.

(רבי אליעזר מסאסוב)

גם ההווה בהשגחה

"וכי ייגח שור" (שמות כא, כח). "אחד שור ואחד כל בהמה חיה ועוף, אלא שדיבר הכתוב בהווה" (רש"י). כאשר קורה מאורע בלתי-רגיל, ברור לאדם שהמאורע בא מלמעלה, אך במאורעות רגילים מפתחו יצרו הרע כי "עולם כמנהגו נוהג". מלמדנו רש"י שגם ה'הווה', דבר המצוי ביותר, אינו בא מחמת הטבע, אלא לפי שדיבר הכתוב – מעשרת המאמרות של הבריאה המחיים ומהווים את כל פרטי הברואים בכל רגע ורגע.

(הרבי מליובאוויטש)

עונשו של שור

"סקול יסקל השור" (שמות כא, כח). ההורג נפש מיתתו בסיף, ואילו שור שהרג אדם מיתתו בסקילה. בטעם הדבר יש לומר: אמרו רז"ל (ברכות ז') "סוף בהמה לשחיטה". הרי שהשור, גם כשלא הרג אדם, עומד לשחיטה, שהיא כמו מיתת סוף. לכן כשהמית אדם – מיתתו בסקילה, החמורה ממיתת סוף.

(רבי לוייצחק שניאורסון)

החירות כחיים

"מכה איש ומת מות יומת" (שמות כא, יב). סמך הכתוב דין רוצח לדין עבדים, לומר לך שחירותו של אדם היא מעין נשמתו, ומי שגוזלה ממנו כאילו נוטל את נשמתו.

(לקוטי בתר לקוטי)

שינוי המזל

"וכי יזיד איש על רעהו להורגו בעורמה, מעם מזבחי תיקחנו למות" (שמות כא, יד). חז"ל אמרו (שבת קנו) כי מי שנולד במזל מאדים יהיה שופך דמים, ותקנתו שיהיה שוחט או מוהל. ועל כך נאמר כאן, שמי שיטען בעורמה להגנתו שנולד במזל מאדים, ומפני זה יש לו נטייה לשפיכות דמים – "מעם מזבחי תיקחנו למות", היינו שהמזבח מוכיח שמגיע לו עונש, שכן היה בידו לשנות את המזל על-ידי שיהיה מזובחי זבח.

(כרם הצבי)

מלשינות קשה מהכאה

"וכי יריבון אנשים והכה איש את רעהו באבן או באגרוף ולא ימות ונפל למשכב" (שמות כא, יח). יש המכה בידו ממש בעת ריבו, ויש המלשין על רעהו ומכה אותו בסתר, וזה גרוע מהכאה בידים, כי לזה יש תרופה ולמלשינות אין. לכך רמזה לנו התורה באומרה "וכי יריבון אנשים והכה איש את רעהו" – מוטב שיכה את חברו, כי על זה "שבתו ייתן ורפא ירפא" – מה שאין כן לשון הרע, שאין לה תרופה.

(תפארת יהונתן)

לוח יומי ללימוד הרמב"ם כתקנת הרבי מליובאוויטש

יום בשבוע	ש"ק אדר"א	א'	ב'	ג'	ד'	ה'	ו'
ו' פרקים ליום	הל שאלה ופיקדון פרק יח	הל מלוה פרק אג	פרק דו	פרק דט	פרק יי	פרק יג	פרק טז
פרק א' ליום	הל מאכלות אסורות פרק י	פרק יד	פרק טו	פרק טז	פרק יז	הל שחיטה פרק א	פרק ב

מעוניינים לקבל את השיעור לנייד? שלחו הודעת ווטסאפ למספר 058-7554144 וקבלו מדי יום את השיעור שבתרם • להאזנה לשיעור בל פרקים: 03-3062770

יהודי – בן חורין

חרות אמתית. דיני עבד עברי משקפים את סיפורו של עם ישראל. "שש שנים יעבד" זו הגלות, והמשך הפסוק – "ובשביעת יצא לחפשי חנם" – רומז לגאולה העתידה. וכך נאמר בתוספות הדר זקנים (פרשת משפטים): "בגלות שביעית יצא ישראל לחופשי חנם, כדכתיב (ישעיה נבג) 'ולא בכסף תגאלו', וזהו גלות זה שהוא שביעית – בבל, כשדים, מדיי, יוון, פרס, ישמעאל, אדום".

בדומה לזה פירש בחזקוני: "שש שנים יעבד רמז לשש מלכויות ששעבדו בישראל – מצרים, אשור, בבל, מדיי, יוון, אדום; ובשביעית יצא לחופשי". במדרש הביאור מובא: "מכאן סמכו חכמים שאין המשיח בא עד שיעברו על ישראל שש מלכויות, ואלו הן – פרס, מדיי, ויוון, וכשדים, ואדום, וישמעאל".

בגאולה העתידה יבואו בני ישראל אל החירות האמתית, אבל לאמיתו של דבר כבר ביציאת מצרים יצאו מגדר עבדים. וכך הזוהר אומר (שמות דף מ,א): "למדנו שלא יצאו ישראל ממצרים עד שנשברו כל השרים שלמעלה מממשלתם, ויצאו ישראל מרשותם, ונכנסו לרשות קדושה עליונה של הקב"ה ונתקשרו בו. זהו שכתוב כי לי בני ישראל עבדים, עבדיי הם. מפני מה עבדיי הם? – אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים, שהוצאתי אותם מרשות אחר והכנסתי אותם ברשותי".

המהר"ל (גבורות ה' פרק סא) מסביר שבגאולה ממצרים נעשו בני ישראל בני חורין בעצם מהותם: "כאשר גאל הקב"ה את ישראל הייתה הגאולה לשם כלל ישראל, שלא יהיו ישראל ברשות מצרים, ולפיכך הייתה הגאולה לבנים כמו לאבות... ולפיכך אף אותנו גאל עימהם".

חרות בגלות. ברוח זו מבארת גם תורת החסידות (ספר המאמרים תש"ח, עמ' 164): "בגאולת מצרים התחדש עניין עיקרי, והוא פתיחת הצינור דגאולה. וזהו אשר אנו מברכים בברכת הגאולה 'אשר גאלנו' וכו', דאינו דומה מי שהוא בגולה ויודע אשר סוף־סוף ייגאל, למי שהוא משועבד שאינו יודע כלל אם ייגאל, ובגאולת מצרים נתחדש כללות עניין הגאולה".

הרבי מליובאוויטש מסביר (התועודיות תשמ"ה, כרך ג, עמ' 1509): "כתב המהר"ל שבזמן יציאת מצרים נתבטל עניין העבדות מישראל מכול וכול, כך ששוב לא שייך אצלם עניין של שעבוד ועבדות. ובמשלן ההלכה: 'שטרי קודם' – 'כי לי בני ישראל עבדים', עבדים להקב"ה. ו'שטר' זה קודם לכל שאר שטרות, כולל 'שטר חוב של גזרת כי גר יהיה זרעך' – ה'שטר' של עניין הגלות...".

"והעניין בזה – שגם זמן הגלות אינו מצב של עבדות ושעבוד אמיתי חס ושלום, מכיוון שבכל רגע ורגע מרגיש יהודי שהעובדה שנמצא בגלות אינה מפני שיש משהו שיכול להיות בעל הבית על יהודים... ומזה מובן שגם כאשר יהודי נמצא בגלות – אין זה מצב של עבדות ושעבוד חס ושלום, וממילא יכול יהודי להיות במצב של חירות".

ב"ה

מכון **קדושת האות**
חינוך ותיקון ספרי תורה ישנים

קונה ספרי תורה פסולים
(גם מיועדים לגניזה)

חיים (עוסק פורשה)
054-3175116
kdushathaot@gmail.com

וכן רוכשים כלי כסף, כתרים, רימונים ועוד

תשלום הוגן

תדאגו לבריאות שלהם איתנו

מבטחים את כל המשפחה
בקולקטיב הבריאות
של חסידי חב"ד

© creative

ביטוח בריאות קבוצתי
ממנפים את הכח הקבוצתי של אנ"ש
להוזלת פרמיית הביטוח

חלק מהכיסויים הכלולים בקולקטיב:

פיצוי יומי עקב אשפוז בבי"ח בגין מחלה
פיצוי יומי עקב אשפוז בעת הריון בסיכון
פיצוי יומי עקב היעדרות מלימודים בגין מחלה או תאונה
טיפול פרוי
ניתוחי חניכיים עד 12.000
ביקור רופא לילה ועוד
ייעוצים פרטיים ובדיקות
ניתוחים בארץ ובעולם, בחירת רופאים ומנתחים, כתב שירות 'לחיות בריא'

יותר בריאות בפחות עלות:

עלות הקולקטיב הממוצעת למשפחה
היא בכ- 50% פחות מעלות ביטוח בריאות פרטי

להצטרפות מהירה צרו קשר <

077-444-7777

צריך לעשות הכל שיהיה בסדר

בסד

ביטוח ופיננסים למגזר החסידי

basad.co.il

בריאות | פנסיה | רכב | דירה | ביטוח חיים | נסיעות לחו"ל | משכנתא

הרבי הצדיק את הכפרי

לָחֶם מִן הַשָּׁמַיִם, וַיֵּצֵא הָעָם וַלְקָטוֹ דָּבָר יוֹם בְּיוֹמוֹ, לְמַעַן אֲנַסְנוּ הַלֵּלךָ בְּתוֹרָתִי אִם לֹא.

"אָנְסָנוּ", הסביר הרבי מרימנוב, הוא מלשון 'נָס' להתנוסס'. הקב"ה מבטיח להשפיע לעם ישראל שפע פרנסה מן השמיים 'לְמַעַן אֲנַסְנוּ' – כדי לרוממו ולנשאו. ואולם המשך הפסוק 'הַלֵּלךָ בְּתוֹרָתִי אִם לֹא' זה כבר ה'עסק' של הקב"ה, והדבר יקרה בין ישמרו ישראל את התורה ובין חלילה לא".

חיוך קל עלה על פניו של רבי אברהם יעקב. הוא פתח את דלת חדרו ואמר: "חז"ל אמרו 'אין בן־דוד בא אלא בדור שכולו זכאי או כולו חייב'. רצוני שכבר יבוא מצב שהדור יהיה כולו חייב".

הבעת פליאה עלתה על פניו של גוטמן, והרבי המשיך: "ודאי תתמה למשמע הדברים. כיצד ייתכן לבקש שהדור יהיה כולו חייב? אמשול לך משל.

"שני ידידים נפגשו לאחר זמן רב שלא התראו. כאשר התעניינו איש בשלום רעהו פתח אחד ואמר: 'נישואי לא עלו יפה; ילדי לא הלכו בדרך אבותיהם; גם הפרנסה אינה כפי שצריך. אינני יודע במה חטאתי שהקב"ה מעניש אותי כליך'.

"שמע ידידו את הדברים ואמר: 'אצלי המצב בדיוק להפך – נישואי עלו יפה, בני ובנותי הולכים בדרך הישר, וגם הפרנסה מספיקה לכל צרכי. אינני יודע במה זכיתי שהקב"ה נותן לי כליך הרבה!'

"וכך נגמשל: הפירוש שהדור יהיה 'כולו חייב' הוא שהקב"ה ייתן השפעה בריבוי גדול כליך, עד שכל בני ישראל ירגישו עצמם 'חייבים' ואסירי תודה לקב"ה על ריבוי הטוב שהוא מעניק לבניו". והרבי סיים: "צדק אותו כפרי. הקב"ה צריך לתת שפע רב לעם ישראל, יהיו מעשיהם אשר יהיו".

הוא ביקש מהגבאי לפתוח מחדש את דלתו והוסיף לברך את הפונים אליו. אותה שנה הצטיינה ביבול גדול, והפרנסה הייתה בשפע רב.

(על־פי סיפורו של האדמו"ר מסדיגורה בעל 'עקבי אבירים' בביקור אצל הרבי מליובאוויטש. תורת מנחם תשד"מ, כרך ב, עמ' 761)

מילותיו זעזעו את נפשו של רבי אברהם יעקב וחרו לו מאוד. הוא הורה לגבאי לעצור את כניסת הקהל והסתגר בחדרו.

כעבור זמן לא רב נודעה לחסידים הסיבה להחלטת הרבי להסתגר בחדרו. רוח של דאגה אפפה את הקהל שישב בבית המדרש. החסידים חששו שהמילים הבוטות שיצאו מפי הכפרי עוררו קטרוג על עם ישראל, ולכן החליט הרבי להתבודד, בניסיון לבטל את הקטרוג.

ישבו זקני החסידים והתייעצו כיצד לנהוג. הם החליטו לבקש מר' משה־דוד גוטמן, שהיה מגבאי ב י ת

האדמו"ר הזקן מסדיגורה. אותה שנה הצטיינה ביבול גדול

הכפרי הביט ברבי וסירב לקבל את דבריו. "כן בחוקותיי לא בחוקותיי", אמר, "עמך ישראל זקוקים לגשם!". בעקבות זאת הורה הצדיק לעצור את כניסת הקהל והסתגר בחדרו

הרבי וממקורביו, להיכנס אל הרבי ולנסות ולבטל את ה'קפידה' שהתעוררה.

גוטמן אור עוז וקרב אל דלת חדרו של הרבי. הוא עמד בחוץ וקרא: "יש פתגם מרבי מנחם מענדל מרימנוב על הפסוק 'הִגְנִי מִמָּטִיר לָכֶם

"קבלת הקהל להיום הסתיימה", הודיע הגבאי לממתנים במסדרון. עשרות זוגות עיניים התרוממו בהפתעה. "הרבי ביקשני להודיע כי לא יוכל לקבל עוד אנשים", סתם הגבאי ולא הרחיב.

באותם רגעים ישב בחדרו רבי אברהם יעקב פרידמן, אבי שושלת סדיגורה, ראשו שעון על ידיו וסבר פניו חמור. הדברים ששמע זה עתה פילחו את ליבו, עד שביקש להפסיק את קבלת האנשים ולהסתגר בחדרו.

הדבר אירע בשנה שבה בוששו הגשמים לבוא. חלון הזמנים שבו תוכל התבואה לנבט ולצמוח היה קטן, והחקלאים נשאו את עיניהם למעלה בתקווה לבוא המטר שישקה את השדות ויבטיח את היבול לשנה הקרובה.

כזה היה גם ראובן, יהודי כפרי שגידל חיטה בשדותיו וממנה התפרנס. ראובן קם כל בוקר והביט לשמיים בצפייה לבוא הגשמים. ככל שחלפו הימים, תקוותו לגשם נעשתה דחופה. הוא ראה את הונו ועבודתו המאומצת יורדים לטמיון, והדבר הדאיג אותו מאוד.

בצר לו החליט לשים פעמיו לבית מדרשו של האדמו"ר הזקן מסדיגורה. הרבי נודע בפיקחותו הרבה וברוח הקודש ששרתה עליו.

"רבי קדוש!", קרא ראובן עם כניסתו לחדרו של הרבי. "הואיל נא להתפלל כי יירד גשם והתבואה תתחיל לצמוח! בבקשה, כל פרנסתי תלויה בגשם הממאן לבוא!".

הרבי האזין לדברים רוב קשב ואמר: "דע לך בני כי התשובה לבקשתך נמצאת בפסוקי התורה הקדושה. התורה אומרת: 'אם בחוקותיי תלכו – ונתתי גשמיכם בעתם'. הקב"ה אומר לנו בפירוש שירידת הגשמים תלויה בנו. אם נקיים את רצונו ונשמור את מצוותיו, פרנסתנו תהיה מובטחת".

הכפרי הביט ברבי וסירב לקבל את דבריו. "כן בחוקותיי לא בחוקותיי", אמר, "עמך ישראל זקוקים לגשם!...".

משכנס אדר מרבים בשמחה עם זמר ויוצר ייחודי המוביל בתחומי בשילוב סיפורי האיש חוצה הגבולות

ברק הוא אמן בינלאומי שקוטף שבחים בתקשורת המובילה

להזמנת מופעים: 054.585.93.43

חברות | עיריות | בתי חב"ד | מוסדות | סמינרים | ישיבות ועוד

המופע
שיוצא
אותך
60 ימים
של שמחה
ברכה
גרסברג

רציתי לשאול

עם הרב אליהו חנוך גוראריה
רב העיר חולון

האם לתת הלוואות לחברים ולקרובי משפחה ולהסתכן שלא יחזירו והיחסים בינינו ייפגעו?

ראשית יש לזכור שמתן הלוואה לנצרך זו מצוות עשה. אם יהודי מבקש ממך הלוואה ויש ביכולתך להלוות לו, אתה חייב לעשות זאת - כמובן בלי ריבית חס ושלום.

אכן, אם יש חשש מבוסס שהלווה לא יחזיר, אין חובה להלוות לו, או שאפשר לדרוש ערב שעליו אפשר לסמוך. אבל הלזנים ואינם מחזירים הם חריגים, ובדרך כלל מי שלוקחים הלוואות מחברים ומבני המשפחה, מחזירים אותן. לכן אין הצדקה להימנע ממתן הלוואות.

מובן שהלווה חייב להחזיר את ההלוואה במועד. אם נקלע למצוקה, יסביר זאת למלווה ויבקש הארכה, אבל לא יתחמק מפניו. כמורכב אין הלווה יכול לטעון 'אין לי' כל עוד יש לו כסף או רכוש. ההלכה קובעת שהלווה חייב למכור אפילו חפצי בית לתשלום חובו.

ראוי לזכור את דברי חז"ל (סוכה מט, ב) "בשלושה דברים גדולה גמילות חסדים יותר מן הצדקה", ואחד מהם - "צדקה (היא) לעניים (בלבד ואילו) גמילות חסדים - בין לעניים בין לעשירים".

הרמב"ם (הלכות מתנות עניים פרק י הלכה י) מונה שמונה מדריגות בצדקה, והעליונה שבהן היא נתינת הלוואה לנצרך, כדי שלא ייפול ויזדקק לצדקה.

מסופר שיהודים פשוטים מאחד הכפרים באו אל אדמו"ר ה'צמח צדק', ושמעו מפיו מאמר חסידות שבו דיבר על מעלת גמילות חסדים. החליטו להלוות כסף איש לרעהו, אף שלא נזקקו לכך. כעבור זמן שוב באו אל הרבי, והרבי לא הכירם, עד שאמרו לו מי הם. הגיב הרבי בפליאה: "ראו איך השתנו בעקבות המצווה של גמילות חסדים" (ספר השיחות תש"ר-תש"י עמ' 95).

הלכה למעשה

הרב יוסף גינזבורג
רב אזורי, עומר

ניתוח מתוכנן

שאלה: האם מותר לקבוע ניתוח לא דחוף לימים הסמוכים לשבת?

תשובה: כשקובעים מראש ניתוח אסור לקובעו מיום רביעי והלאה. ההלכה קובעת: "אין מפליגין בספינה בימים אלה מפני עונג שבת, כיוון שכל המפליגים אז יש להם צער ובלבול ואין רוחם חוזרת עד לאחר שלושה ימים". קל וחומר בניתוח, שהכאבים ולפעמים גם הצורך באשפוז אחריו משבשים עוד יותר את עונג השבת.

אם יש חשש שאחרי הניתוח יהיה צורך באשפוז, כדאי לזכור שבשבת (ובחול"ל גם בימי ראשון) שוהים במרכזים הרפואיים הרופאים המתמחים ולא המומחים, ומובן שגם מצב זה פוגע במנוחה ובעונג, הן של המטופל הן של בני ביתו.

זאת ועוד, אם אחרי הניתוח צריכים לשהות באשפוז, יבוצעו במטופל בדיקות ופעולות הכוללות מלאכות האסורות

בשבת. ואף שבאותו זמן הוא בגדר 'פיקוח נפש' - הרי אסור להכניס עצמו לסכנה כשיודע שיצטרך בגללה לחלל שבת אחרי כך, ובפרט כשנדרש סיוע ממשי מצידו לביצוע המלאכות האלה.

כדאי גם לזכור שכאשר אדם זקוק לרפואה אמרו חז"ל שאומרים לו מן השמיים: "הבא זכות והיפטור!". לכן כדאי שיתנהג 'לפנים משורת הדין' בכלל, ובענייני רפואתו בפרט.

על כן יש לעשות הכול לקביעת ניתוחים מתוכננים לימים ראשון-שלישי בשבוע. הרבי מליובאוויטש עורר להקפיד על כך וסיים: "ויהי רצון שדרישה זו, שהטיפול הרפואי יהיה רק בזמן ובאופן המותר על-פי תורה ללא שום ספק, תפעל שהטיפול יהיה בהצלחה".

מקורות: שבת לבא. שו"ע או"ח רמח"ס"ב, ושו"ע אדה"ז שם ס"א, וס"י שכח ס"ג.כא. שלחן מנחם ח"ב סי' קמח.

החזרי הלוואות שלכם
גבוהים ומפוזרים?

איחוד הלוואות

לאסוף הכל להלוואה אחת

יוסף מנחם עם 41
שנות ניסיון בבנק דיסקונט

שיחת ייעוץ חינם
074.780.2850

יוסף מנחם משכנתאות
דובר בנקאית שוטפת

eliko.web.studio

אסיקים

חורף. ליל שבת. תה מפנק.

החורף כבר כאן ואיתו לילות שבת הארוכים. התקדמו לבר המים ההיברידי נעם 2, שיאפשר לכם ליהנות ממזג חמים וקרים למהדרין לאורך השבת.

מוקד הזמנות:
077-230-47-57

מחלקת המודעות (נבדד) של 'שיחת השבוע':

טל' 053-3166532 • דוא"ל: m3166532@gmail.com

תקציר: אצבון מתכנן להופיע מחר בפתח כשגופו טלית שכלה תכלת, אך ללא חוטי תכלת... הוא בטוח שפך יזכה להערכה גבוהה יותר מחבריו

חבילה קטנה עטופה

את זה על עצמו! הן היתה לו האפשרות לעזוב את הכתה בשקט... הוא לא עשה כן, וכל עוד הוא נמצא בכתה, גם ה'עוזר' נמצא!".

אבל מונבז לא יכול היה להרגע. "מי אמר שזה הפתרון היחיד לסלק את ה'עוזר'? אולי יש פתרונות אחרים?".

"אדרבה!", קרא גדעון, משתדל לכבש את פניו. "אם יש לך פתרון אחר, הבה נשמעו!".

"ובכן, אני מוכן לעזוב", אמר מונבז בפשטות. "אם אעזב, תשוב הכתה למספרה הקודם ועמרי לך וישוב לביתו, ובא לציון גואל, כפי שאמרת..."

זה היה רעם ביום בהיר. גדעון הביט במונבז ארוכות. "תמים אתה, מונבז, תמים מדי. בשום פנים ואופן אסור לך לעזוב. זה לא יהיה צודק. בכלל לא!".

"אינני בטוח", השיב מונבז סתומות ונפרד מהם לשלום.

"נסתדר בלעדיו מחר", קבע גדעון בזעף, והחברים הלכו איש לביתו עגומים מעט. תחושת הנצחון המתקרב פנתה את מקומה לתחושה חמומה על חבר טוב שפרש. התכנית אמנם נותרה בעינה, אך היה ברור שמונבז אינו מתכוון לשתף פעולה מחר. הם לא ידעו עד כמה...

מונבז לא הלך לביתו. הוא היה נחוש בדעתו לסכל את תכנית חבריו למחר, והנחישות הזו הובילה אותו לביתו של בן ציצית הפסח...

לא קל היה להתקבל אצל העשיר האדיר הלזה, אבל מונבז נצל את מעמדו כבנה של הלני המלכה, והרשה להכנס פנימה, אל השלב הבא בתכניתו. השלב הכי קשה.

"זקוק אני לתרומה צנועה", האדימו פניו של מונבז. "לא עבורי", מהר להדגיש, "כי אם עבור חבר שלי, שצריך..." ומונבז פרט את בקשתו באזני הגביר.

כנותו הישירה של הנסיך נשאה חן בעיני בן ציצית הפסח. שעה קלה לאחר מכן יצא מונבז בספוק מן הבית וחבילה קטנה עטופה בחיקו.

המשך יבוא

הופות הסוער בין החברים פרץ בערב, כאשר סים גדעון לסכם את התכנית לבקר המחר: "כרגע שאצבון מופיע בשערי בית המדרש וטלית התכלת לגופו, בלנו מתחילים לצעק לעצמנו בקול: 'קרח! קרח!' ואז אני נגש אליו ומצביע לעיני כלם על חוטי התכלת הנסורים בטליתו... אזכיר לכל הילדים שהנה, כך בדיק טען קרח החצוף כלפי משה רבנו, כשאמר: טלית שכלה תכלת פטורה מציצית תכלת... אין לי ספק שכשיראה כמה בושות גרם לעצמו, לא יוסיף עוד להראות את פניו בפתח, ובא לציון גואל!".

מישאל חפף ידיו בהנאה. "רואה אני כבר

לנגד עיני את פראצופו האדמדמ של אצבון מלבין כחלב... וכלם צחקו, חוץ ממונבז. "מה קרה, מונבז?", שם לב גדעון לדממה שעטפה את הנסיך הצעיר, "חושש הנך שהתכנית לא תצלח?".

מונבז פתח את פיו לראשונה: "אדרבה, חושש אני פן תצלח!", הפתיע את חבריו, ואז התלהטו פניו: "כל המלבין פני חברו ברבים אין לו חלק לעולם הבא! שכחתם את זה? אתה, גדעון, יודע את זה טוב מאוד, עוד הרבה לפני... אני הרי חדש ביהדות!".

הכל השתתקו. זו היתה התקפה בלתי-צפויה. גדעון התעשת במהירות. "עם עקש תתפל, מונבז. כך אמר דוד מלכנו. מי שבוחר ללכת בדרךים עקמות, אין ברירה אלא לפגש אותו בדרךיו שלו. אנחנו לא אשמים בבזיון שיהיה לו מחר; הוא הביא

דבר התורה שלי

ארבעת השומרים

בפרשת משפטים מפרטים ארבעה שומרים: שומר חנם, שומר שכר, שומר ושואל.

שומר חנם - שומר על החפץ בלי תמורה; שומר שכר - מקבל שכר על שמירתו; שומר חנם - משתמש בחפץ תמורת תשלום; שואל - משתמש בחפץ בלי תשלום.

ארבעת השומרים רומזים לארבעה סוגים של עובדי השם. בני ישראל נחשבים 'שומרים' על עולמו של הקדוש-ברוך הוא, על ידי התורה והמצוות.

הסוג הכי נעלה הוא 'שומר חנם'; הוא מתמסר לשמירת החפץ ואינו מחפש רווח לעצמו. זה העובד את ה' באהבה, שלא כדי לקבל שכר.

הדרגה השנייה היא 'שומר שכר'. אף הוא מתמסר לשמר היטב על החפץ, וזו מטרתו העיקרית, ואולם הוא מצפה לשכר. זה יהודי שמקיים את רצון ה' בהתלהבות ובחיות, ועדיין מצפה לשכר על עבודתו.

דרגה שלישית היא - שומר. הוא רוצה להנות מהחפץ, אבל מבין שעליו לשלם דמי שכירות. זה יהודי שרוצה להנות מהעולם הזה, אך זוכר שהקדוש-ברוך הוא מעניק לו את כל הטוב ולכן הוא עובד את ה', כדי לשלם לו.

השואל עומד במקום האחרון. הוא רק רוצה להנות מהחפץ, ואינו מרגיש צורך לשלם. זה יהודי שרק רוצה להנות מעניגי העולם, ואינו מרגיש חובה לעבד את ה', אפילו לא כ'תשלום' על השפעה שהבורא נותן לו.

האמת היא שגם ה'שואל' הוא 'שומר', משום שגם הוא מקים מצוות, אף-על-פי שהוא בטוח שהכל מגיע לו בלי תמורה. ועל כך אמרו חכמינו זכרונם לברכה: "מתוך שלא לשמה בא לשמה", ובסוף גם הוא יהיה 'שומר חנם'.

(על פי לקוטי שיחות, כרך לא, עמ' 112)

מָה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיהָ ה'

זֶה צָבִי אוֹ גִּירָפָה?

הוא קל רגלים כמו צבי, אבל בעל
צוואר ארוך כמו של ג'ירפה. ובכן, זה לא
יצור מהאגדות אלא צבי ג'ירפי.

כְּדֵי לַצָּפוֹת בַּיָּצוֹר הַקָּסוּם הַזֶּה תִּצְטָרְכוּ
לְהוֹחִיק לְאַפְרִיקָה. שָׁם, בְּעֶשְׂבִּים
הַגְּבוּהִים שְׂבֻמָּרְחֵי הַטֶּבַע, הַצְבִּי הַגִּ'רְפִּי
מִקְפֵּץ לוֹ בַּחֲנִייתוֹ, כְּמוֹ צְבִי קַל־רַגְלִים,
וּמְדִי פַעַם בְּפַעַם מִנְשֹׁשׁ אֵיזֶה פְרִי
מִמְרוֹמֵי עֵץ מִזְדַּמֵּן.

אֶת רַב זְמַנּוֹ מִבִּלְהַּ הַצָּבִי הַגִּ'רָפִי
בְּאֵכִילָה. הוּא אוֹכֵל כְּמַעַט חֲמֻשִּׁים
קִילֹגְרָמִים בַּיּוֹם! יֵשׁ לוֹ קֶבֶה מִיַּחֲדָת,
בַּעֲלֵת אֲרַבְעָה תַּאֲיִם, שְׁמֵעֶכֶלֶת אֶת
הַכַּמּוֹת הָאֲדִירָה הַזֹּאת.

גִּפּוֹ מִכֶּסֶה בְּפֶרֶה חוֹמָה וְרֶפֶה,
שְׁכֶתִּים וּפְסִים מְעֻטָּרִים אוֹתָהּ. אֶרֶץ
צִוָּרוֹ מְגִיעַ לִשְׁנֵי מִטָּרִים!

הַצָּבִי הַגִּרְפִּי הוּא שׁוֹמֵר הַטֶּבַע. יֵשׁ לוֹ חוֹשִׁים חַדְשִׁים, וְהוּא מְסַגֵּל לָזֶהוּת סַכְנוֹת מְמֻרְחָקִים. בְּעַת הַצָּרָה הוּא יוֹדֵעַ לְהַעֲבִיר מִסָּרִים לְבַעֲלֵי־חַיִּים אֲחֵרִים עַל־יְדֵי צִלְלִים עֲדִינִים וְתוֹנְעוֹת גּוֹף קְלוֹת.

אם מתקרב טורף, הצבי הגירפי יזנק ויעלם במהירות הבזק בצמחייה העבה. הוא מסגל לרוץ במהירות של פשבעים קילומטרים בשעה.

לְפַעֲמִים, כְּשֶׁהֲצַבִּי הַגִּירָפִי מִזֶּהָ סִכְנָה,
הוא פִּשוּט קוֹפֵא בַּמָּקוֹם וְאִינוֹ זֶז, בְּתִקְוָה
שֶׁכֶּךָ יִחְמַק מֵעֵינָיו שֶׁל הַטּוֹרֵף הַמְתַּקָּרֵב.

בסוף הכל הוא צנור חברתי, שאוהב לחיות בקבוצות. בעלי החיים האלה משחקים מעין 'מחבואים' בין העצים.

בְּעוֹנֵת הָאָבִיב מִתְרַחֵשׁ פֶּלֶא. הַפְּרוּהַ
שְׁלֵהֶם נִהְפְּכֶת לְפִרְחוֹנִית, וּבִהְגִּיעַ הַסֶּתֶר -
הִיא מִקְבֶּלֶת גּוֹן שֶׁל עֲלִים נוֹשְׂרִים, דָּבָר
הַמֵּאֲפֵשֶׁר לַצִּבְאִים הַגִּי'רִפִּיִּים לְהִסְתַּתֵּר
בְּתוֹךְ הַצִּמְחָה.

בְּטֹבָע הֵם חַיִּים כְּשִׁמוּנָה שָׁנִים בְּמִצָּע,
אֲבָל בְּשָׁבִי - בְּגֵן הַחַיּוֹת - יֵאָרִיכוּ יָמִים
וַיְחִיו שְׁלוֹש־עֶשְׂרֵה שָׁנָה.

ויהי אור

22

ימאת: דְּנִיָּאל גֹרְדֹן | אַיִז: מְרִדְכִי אֵיזֶנְשֶׁט

תקציר: ברכתו של הצדיק, רבי צמח צדקתי, התקיימה במלואה. בפרט הקשור אהוד מצא מבעות זהב, יהלומים ועוד אוצרות רב. הוא מודה לה' בכל לבו, אך דאגה חדשה מכרסמת בו

בְּמִרְפָּסַת הַבַּיִת

חֶהֱחֶהֱחֶה
שׁ לִי רַעֲיוֹן
אֲדִיר...

אוי ואבוי, מ'ה אַעטש'ן?
בלם מ'פירט אונז אונטער
פשוט, כמעט עני. אס
הס יבחינו ש'התעשרתי,
הס יחשבו ש'אנבתי את
הכסף ו'שגענו אונז...

לְמַחֲרַת בִּבְקָר בִּירְבֵּתִי הַשּׁוֹק

לא תאמין איזה בִּסְמָה... דודי העשיר והגלמוד
מרגיש בודד לעת זקנה. הוא שלח לי כסף שאעבר
לגור לצדו באלכסנדריה הרחוקה ואעזר לו
בעסקיו... בקרוב אאלץ לעזוב... לעזרי...

סֵלָאם עַל־יָבוּם
אַתְמָד מַר

אולי כן, כן?
קדש?

הַ שְׁלוֹם יְדִידִי,
דֶּרֶךְ צִלְחָה!

הַתְּכֵנִית שְׁלִי
עוֹבְדָתִי!

שְׁמֵעַת אִיזָה קָטַע...
אֲחִמֵּד עוֹבֵר לְאַלְכֶסְנֵדְרָה,
לְדוֹדוֹ הָעֶשִׂיר.

יהו! בְּמַעַט מִיּוֹבָנִים. אֲלֶכֶס נִדְרָה הַגְדוֹלָה...
יוֹצֵאִים לְדֶרֶךְ, לַחַיִּים חֲדָשִׁים...

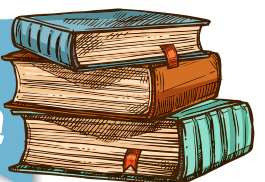
אֶת זֶה אֲנִי אֲכַנֶּס בְּאֵן...
וְאֶת זֶה שָׁם... וְהַבֵּל אֲכַסֶּה
בְּסִמְרֹטוּיִם, שְׁלֹא יִבְחִינוּ.

חֲזָרָה בְּמִרְתָּף הַבַּיִת

הַפִּנְשֵׁךְ יָבוֹא

“אני נכנס לחנויות למה דקות. תוכל לשמור עלי צל האופנים?” “בשמחה, אבל איכל לעשות עליהם כמה סיבובים?” “הרשות נתנה, אבל למעשה הנחת משומר חנם לשומר שכר. אם האופנים יגנבו –

הלכה בש"בוע

המשפחתיות היהודית התגלתה בעזה

בתוך התופת
העזתית פגש הרופא
הקרבי, הד"ר סבינר,
את הפנים היפות
של עם ישראל ואת
החיבור לאמונה
ולערבות ההדדית

"היה ברור לי שזו חובתי הבסיסית"
(צילום: דוברות שניידר)

רפואי בקולורדו. שליח חב"ד המקומי, הרב מענדל פופאק, חיבר אותי עם מי שצריך. מנהל המחלקה לבעלי תסמונת דאון, אדם שאינו יהודי, יצא מגדרו ללמד אותי. בתחילת המלחמה שמע שננסתי לרצועת עזה ושליח לי הודעה: "יש לך עוד הרבה מה לעשות. יש לך דברים גדולים, חלומות, חזון". הוא לא הבין מה אני עושה שם. זו כמוזר ראייה מאוד מתמטית של ניהול סיכונים. אצלנו, כולנו עם אחד, מגויסים להצלת חיים.

הערבות ההדדית. בתחילת הלחימה

פעלנו באשקלון. באחת הזירות ירדו מהאמבולנס הראשון מתנדבים חרדים מבני-ברק, מקצתם סבים לנכדים. הרגע הזה תפס אותי אחרי שבר קשה מאוד, כשכמה דקות קודם לכן הודיעו לי שחבר מהמחלקה שלנו, רס"ן ד"ר יאיר זלוף הי"ד, נהרג. וכי יש ערבות הדדית גדולה מזו? המראה הזה נתן לי כוחות להמשיך ולתפקד.

הכי טובים. האחדות שחווינו במלחמה,

בחזית ובעורף, בסיוע שאשתי קיבלה בבית, צריכה להיות מתורגמת להחלטה נחושה שכל אחד יעשה את המיטב. כששמעתי מילדיי שכתבו את שמי לתפילה בלוח בתלמוד תורה ובבית הספר של הבנות, זה נתן לי חיזוק לא פחות מהחייל שחיפה עליי עם נשק. יעזור ה' שנישאר מאוחדים וננצח.

"בלחימה יש תחושה נשגבה של אחדות ישראל"
(צילום: אלקנה נויילנדר הי"ד)

תחת אש. עברתי אימונים ותרגילים,

אבל שום דבר לא מכין אותך לרגע האמת. אתה יודע שחייך בסכנה ממשית. היה לנו חבר צוות יקר, החובש אלקנה נויילנדר הי"ד. הוא הציל הרבה חיים, ולבסוף נפגע. זו אבידה גדולה מאוד.

בקשה מצמררת. היה רגע מיוחד

שהתרחש דקות אחדות קודם הכניסה לרצועה. זו שעה מלחיצה מאוד ומורטת עצבים. באותן דקות ניגש אליי בחור בעל שיער ארוך ושאל אם יש לי תפילין. השבתי בחיוב והוצאתי אותן מהתיק. ראיתי שהוא לא מתמצא, והנחתי לו בעצמי. שאלתי אותו אם זו פעם ראשונה, והבחור השיב שלא חגגו לו אפילו בר-מצווה! אם הייתי צריך דחיפה באמונה, זה היה רגע מכוון.

הטובים למסירות. הצוות הרפואי

בזירת הלחימה הוא הסולתה ושמנה של המקצועיות. מקצתם רופאים בעלי שם עולמי. באותה מידה בין הלוחמים יש המנהלים חברות סטארט-אפ בשווי מיליונים, לצד מנהלי חוות סוסים. כולם כאן יחד, כאיש אחד בלב אחד.

ד"ש מקולורדו. יש לנו ילדה עם

תסמונת דאון. כחלק מעבודתי לקדם את התחום הרפואי של הילדים המיוחדים האלה, נסעתי לפני המלחמה להתמחות במרכז

תעודת זהות. הד"ר ר' יהודה סבינר,

בן 33, תושב בני-ברק, מתמחה במרכז הרפואי לילדים "שניידר" ורופא קרבי. עבר מסלול חיים שגרתי של ילד ונער חרדי, למד בישיבות, ולאחר מכן למד רפואה. בחודשים האחרונים שהה ברצועת עזה ועסק בהצלת חיי לוחמים.

אמונה וביטחון. כשאני מנסה לסכם

חודשיים וחצי של שהייה בקן הצרעות העזתי, הדבר הראשון הוא החיזוק באמונה וביטחון. זו תחושה שמלווה אותך כל הזמן. להישען על ה', "השליך על השם ייחבך" ממש. עם זה יש תחושה נשגבה של אחדות ישראל, שאתה חלק ממשוה גדול. היינו שם יחד, מכל קצות הקשת: מהקיבוץ, מהמושב, מהעיר; דתיים, מסורתיים, ומי שאינם שומרי מצוות. היו גם לוחמים שבאו במיוחד מארה"ב, מקנדה ומעוד מדינות. דווקא שם הרגשנו את המשפחתיות היהודית הקסומה.

צדקת הדרך. לאורך הלחימה הממושכת

אתה מרגיש את האמונה בצדקת הדרך. נמצאים איתך אנשים שנתנו לעם ישראל צ'ק פתוח, בלי הגבלת סכום. אנשים שעסקיהם קרסו או נפגעו קשות. וכמוכן, לוחמים שנתנו את חייהם. היה ברור לי שאם יש סיכוי כלשהו שאהיה שליח בקרבות להציל חיים, למנוע נכות קשה ולבלום פגיעות קשות – הרי שזו חובתי הבסיסית.

הרשת המשתלמת בישראל עם

כשרויות מהזדרזות

הרשת הטובה בישראל למוצרי מהדרין!

מחסני השוק
מבצעים בכל מחיר

מחסני השוק
מהדרין